

نومه دوّم پولس به قرنتی

١٠ اتفاق ټی اټی گفټ تا نه به خوږم، بلکه به خدایي تکیه ټکنیم که ټی مُردن زنده اگنت. ١٠ اُ به ما اټلو خطر گُشنده ای خلاصی ایدا و خلاصی اُدت؛ ما به اُ امید مُبَسین که بازم به ما خلاصی اُدت، ١١ شما هم بایه وا دعا به ما کمک ټکنین. تا خیلې، اُطره ما شکر ټکنین، به خاطر اُ برکتی که اُ طریق دعای خیلې به ما داده بو.

تغییر برنامه نوی پولس

١٢ چونکه افتخار ما گواهی وجدانمن، به ایکه ما توو دنیا، وا سادگی و با رو راستی که اُطره خدان رفتار مَیکه، ما نه با حکمت آدمی، بلکه وا فیض خدا رفتار مُکړدن مخصوصاتم وا شما. ١٣ چون اټی نومه ای که وازت اُنویسیم چیزې جُل اُنچه که آخونین و آفهمین نن و مه امید اُمهسین تُمم و کمال بُفهمین ١٤ همطو که ټی ما تا یه حدی تُشناختن، تا در روز برگشت خداوند عیسی، شما به ما بُبالین همطو که ما به شما اُبالیم.

١٥ چون اُ اټی کضیه مطمئن هسَترم، مواسَته اَوّل حدت بیام تا اټلوکا شما ټی بار دوّم فیض تجربه ټکنین. ١٦ مواسَته وختی که وا منطقه مقدونیه ارفتم سر راه وا دیدنت بیام و بعد اُ مقدونیه دوباره حدت برَگردم و ټی مه راهی منطقه یهودیه ټکنی. ١٧ مگه وختی مواسَته اټی کار ټکنم دو دل هسَترم؟ مگه مه با فکر انسانی تصمیم اِگرم طوریکه توو یه لحظه آماده ام که هم بگم 'بله، بله' هم بگم 'نه، نه'؟

١ اُطره پولس که به خواست خدا خواری مسیح عیسان، و اُطره کاکم تیموتائوس، به کلیسا خدا که توو شهر قرنتسین، و به همه ایمندارن به مسیح که توو تَمَن منطقه آخائیه آن:

٢ فیض و صل و سلامتی اُطره بَیم خدا، و خداوند عیسی مسیح وا شما بُوت!

خدای همه دلگرمی

٣ ستایش بر خدا، بَپ خداوند عیسی مسیح، که بَپ رحمت و خدای همه دلگرمین؛ ٤ همو خدای که به ما توو همه مصیبتُم دلگرمی اُدت، تا ما اُم بُتونیم وا اُ دلگرمی که خوږم اُ خدا مُگفتن، ټی اُشوی که توو هر مصیبتی آن، دلگرم ټکنیم. ٥ چون همطو که قرائن اُ زجروی مسیح سهم اَبریم، همطوم اُ طریق مسیح، اُدلگرمی، قرائن سهم اَبریم. ٦ اگه توو مصیبتیم، به خاطر دلگرمی و نجات شمان، و اگه دلگرمیم، به خاطر دلگرمی شمان، و اټی وختی اُبو که شما وا صبر توو اُ زجری که ما اُکیشیم طاگت بیاری. ٧ اُامیدی که ما به شما مُهه پابرجان، به چه که اُدونیم همطو که شما اُ زجرُم سهم اَبرین، اُدلگرمی مو اُم سهم اَبرین. ٨ به چه که ای کاکئن، مُناوا اُ مصیبتوی که توو منطقه آسیا مُکشی، ټی خبر بَشین. چونکه چیزې که وا سرمُ هُند ایگک سخت و در اُ طاگت موئه که اُ خود زندگی اُم ناامید بوَیم. ٩ حکیکتنم انگار که حکم مرگم شُداين. ولی اټی

که خیلِیْتُ بهش نُکه، بَسِن. ۷ پ به جاش
شما بایه یی ا بُخشین و دلگرمش بُکنین، تا
نَکه آ غُصَه زیاد آ حد، آ پا در بیاد. ۸ پ آ
شما خواهش اُمهَسْتِن به ا آدم دوباره اطمین
هادرین که دوستی تَهه. ۹ به ایی خاطر بهت
اُمَنوشت تا به شما امتحان بُکنم و بگیئم
توو همه چی قَرْمَن بر هَسْتِن یا نه؟ ۱۰ به
هَرک که شما بُخشین، مه هم یی ا اَبْخِشُم.
و اگه به کسی اُمبَخشیدن، البته اگه موردی یی
بخشیدن بودن، مه به ا آدم به خاطر شما در
محضر مسیح اُمبَخشیدن، ۱۱ تا شیطَن آ ایی
فرصت استفاده نَکن، چون ما ا نَکشه توی ا
بی خبر نهیم.

پیروزی در مسیح

۱۲ وختی به شهر ثروآس رفتُم، تا انجیل
مسیح اعلام بُکنم، اَمَقَهی که خداوند اُجا به
در گپی جلو روم واز ایگردن. ۱۳ ولی رُوْح
آزَم و کرار اینَهه، چون به کاکا خو تیتوس اُجا
پیدا اُمَنَکه. پ با مردم اُجا خدافظی اُمَکه، و
منطکه مقدونیه رفتُم.
۱۴ ولی خدائو شُکر اَکُنم، همو خدایی که در
مسیح، همیشه به ما وا طَرَه پیروزی راهیری
اَکُن و عطر شناخت اُ رو ا طریق ما همه
جا پخش اَکُن. ۱۵ به چه که میون کسونی
که نجات پیدا اَکِن و میون کسونی که هلاک
اَین ما عطر خاش مسیح یی خداییم. ۱۶ به یکی
بوی مرگ اَدیم که به طَرَه مرگ اَبَره، و به یکی
دگه بوی زندگی اَدیم که به طَرَه زندگی اَبَره.
کِن که به ایی چیژ کفایت ایتبشت؟ ۱۷ به چه
که ما مَثه خیلِیْ نهیم که به خاطر منفعت،
گَلَم خدائو اِفروِشِن. بلکه ما جلو چهم خدا در
مسیح گپ اَزَنیم، مَثه ا آدمویی که رو راستن و
ا طَرَه خدائن.

۱۸ به امین بودن خدا گَسَم که گپ ما به
شما هم 'بله' و هم 'نه' نبودن. ۱۹ به چه که
پُس خدا، عیسی مسیح، که مه و سیلاس و
تیموتائوس به ا میون شما اعلام مُکه، هم 'بله'
و هم 'نه' تَهَسْتَه بلکه در عیسی مسیح همیشه
'بله' آن. ۲۰ چونکه همه و عده توی خدا در
عیسی مسیح 'بله' آن و یی هِمی خاطر، ا طریق
اُن که ما یی جلال خدا 'امین' اَگیم. ۲۱ ایی
خدان که به ما وا شما در مسیح پا برجا اَکُن،
و مائو مسح و تعیین ایگردن. ۲۲ و همو خدان
که مَهر خو به ما ایزدن و روح خو مَثه یه
بیعونه به دلوُم ایدادن.

۲۳ خدا شاهیدن که به خاطر خوتوَهه که وا
قُرْنَتس بَرَنگِشُم. ۲۴ نَکه به ایْمُنْت سروری
بُکنیم، بلکه ما باهات یی دلخاشیت کار اَکِنیم،
به چه که شما توو ایْمُنْت کاَیم اِووستین.

۲ به هِمی خاطر، تصمیم اُمَکه که دوباره
پهلوت نیام و باعث ناراحتیت تَبْشُم.
۲ چونکه اگه به شما ناراحت بُکنم، دگه ک
اُمونِت که به مه خوشال بُکُنْت؟ جُل ا کسی
که ناراحتش اُمَگردن، ۳ مه ایطو توو نومه اَم
بهت اُمَنوشت تا موکع هُنْدِئُم، اَش که بایه
به مه خوشال بُکِن، باعث ناراحتیم تَبْشِن، به
چه که به همت اِعتماد اُمهَسْتَه که شادی مه
شادی همه تَن. ۴ چون وا مصیبت زیاد و دلی
پُر درد، و با اشک و خَرس بهت اُمَنوشت، نه
یی ایکه ناراحتت بُکنم، بلکه یی ایکه ا محبت
قُرآینی که بهت اُمَهه واخبرت بُکنم.

به آدم گناهکار بُبخش

۵ حالا اگه کسی باعث ناراحتی بودن، ا
آدم فکِه یی مه ناراحت اینگردن، بلکه - اگه
نخوام شلوغی بُکنم - تا حدی به همه شما
ناراحت ایگردن، ۶ یی ایطو کسی، ای مجازاتی

خادموی عهد جدید

۳ مگه ما دوباره شروع اکنیم که آ خوُم تعریف بکنیم؟ یا مگه ما نیاز مَهه که مته بعضی به شما سفارشنومه نِشن هادیم یا آ شما سفارشنومه بگیریم؟^۲ شما خوُم سفارشنومه مایین، یه نومه که رو دلوُم نوشته بوَدن تا همه آ رو پِشناسن و بْخونن.^۳ شما نِشن آدین که یه نومه ایین که مسیح اینوشِتن و آ طریق ما ایفرستادن، که نه با مرگب، بلکه با روح خدای زنده نوشته بوَدن، که نه رو لوحوی سنگی، بلکه رو لوحوی دل آدمی نوشته بوَدن.

^۴ ما آ طریق مسیح، ایطو اطمیننی به خدا مَهسِتن.^۵ ایطو نَن که ما توو خوُم ایی کفایت مَبْشِت، که ادعا بکنیم کاری آ ما بر آتات بلکه کفایتُم آ خدان،^۶ همو خدایی که به ما کفایت ایادین که خادموی یه عهد جدیدی بَشیم عهدی که رو روح خدا پابرجان، نه رو کلمه ئوی نوشته بوَده، به چه که کلمه ئوی نوشته بوَده آگشه، ولی روح خدا زندگی آدِت.

^۷ حالا، اگه آ خدمتی که مرگ شِوارد و رو لوحوی سنگی نوشته بوَده، با یک شکوه و جلالی هُند، که کوم یهود وا خاطر جلالی، شِیتونست توو رو موسی پیغمبر خیره بَشِن، با ایکه آ جلال، تَمَن بوَدنی،^۸ پ آ خدمتی که رو روح خدا پابرجان، شکوه و جلالی چکک بَشِته اِبو؟^۹ چون اگه توو آ خدمتی که به محکومیت آدُم شِرسی جلال هسسته، چکک بَشِته آ خدمتی که به صالحی آدُم آریسه، بایه پُر آ جلال بَشِت.^{۱۰} در واکع، آنچه که یه زَمَنی شکوه و جلال ایشسته، الان به خاطر آ جلال گپته، هیچ جلالی ایین.^{۱۱} به چه که اگه آنچه که تَمَن بوَدنی وا جلال هُند، چکک بَشِته آنچه که تَمَن بوَدنی نین جلال ایشه.

^{۱۲} به خاطریکه ایطو امیدو مَهسِتن، ایگک پاهار مَهه،^{۱۳} نه مته موسی که بَلوته ای وا رو خو ایزه تا کوم یهود، به تَمَن بوَدن آنچه که تَمَن بوَدنی، خیره نَبِشن.^{۱۴} ولی فکر اَش بسته بو. چونکه تا اَمرو، اَش موکعی که آ عهد کیدیمی آخونن همو بَلوته موندن و شُتسیدن، به چه که فکِه آ طریق مسیح سیده اِبو.^{۱۵} بله، تا اَمرو، هر وه تورات موسائو آخونن، بَلوته ای رو دلش کرار اگنت؛^{۱۶} ولی وختی یکی ظره خداوند براگرده، آ بَلوته سیده اِبو.^{۱۷} خداوند، روچن و هر جا که روح خداوندین، اُجا آزادین.^{۱۸} ما همه مو وا روئوی بدون بَلوته، مته نگاه کِردن توو آینه، به جلال خداوند نگاه اکنیم، به شکل همو تصویری که توو آینه اگینیم تبدیل اِیم، آ یه جلالی به جلال گپته؛ به چه که ایی آ ظره خداوند آتات، خداوندی که روچن.

نور انجیل

۴ پ، به خاطریکه آ رو رحم خدا ایی خدمت مَهه، دلسرد نابیم.^۲ ولی ما راهوی عیب و زَفَنکایی آ خوُم رد مَکِردن. ما کبول ناکنیم که فریبکاری بکنیم یا کَلَم خدائو دَسکاری بکنیم، بلکه، با زُک و راست گفتن حکیکت، سعی اکنیم تادر محضر خدا پهلو وجدان همه تأیید ببیم.^۳ حتی اگه انجیل ما کابل درک نین، به اَشوپی کابل درک نین که هلاک اِبوَدن.^۴ خدای ایی دنیا، شِیطَن، ذهئوی بی اِیمُن ئو کور ایکردن تا نواله اَش نور خبر خاشی که آ جلال مسیح آدرخشه ئو بیگینن. همو مسیح که شکل و شمایل خدان.^۵ چونکه ما آنچه که اعلام اکنیم خوُم نهیم، بلکه اعلام اکنیم که عیسی مسیح خداوندین، و ما به خاطر عیسی نوکروی شماییم.^۶ به خاطریکه همو خدا که ایگو: «باشتا نور آ توو تُریکی بتابه،» توو دَلُم

لَهر آسْمُنِی ما

۵ چونکه آدونیم هر وه اُ چادری که لَهر زمینی مومین، نابود بَشت، سِرایی آطره خدا مَهِسْتِن، یه لَهر که وا دَسِ آدمی درست نبودن و توو آسْمُنْ ابدین. ۲ به چه که توو ای چادر آه و ناله اَکْنِیم، آرزو اَکْنِیم که لَهر آسْمُنِیم گَر خو بَکْنِیم، ۳ اَگه واکعاً اُ رو گَر خو بَکْنِیم، لُخت و غُور دیده نابیم. ۴ چون تا موکعی که هِنو توو ای چادریم همطو که زیر باروی سنگینیم آه و ناله اَکْنِیم، به چه که مُناوا ای چمه ئو اُ گَر خو بَکْنِیم، بلکه ماوا اُ چمه هم گَر بَکْنِیم، تا ایطوکا زندگی اُنچه ئو که فانین بَتلعه. ۵ اُ که به ما پی هِمی آماده ایگردن خدان، که روح قَدّوس مئه یه بیعونه به ما ایداین.

۶ پ ما همیشه دلیریم، ما آدونیم تا موکعی که توو ای بدن ساکنیم، آ خداوند دوریم، ۷ چون با ایمن زندگی اَکْنِیم، نه وا اُنچه که اَکْنِیم. ۸ بله، ما دلیریم، و ترجیح اَییم آ ای بدن دور بَشیم و پهلو خداوند ساکن بَشیم. ۹ پ چه توو لَهر بَشیم و چه توو غربت، هدفم ایین که به اُ خشنود بَکْنِیم. ۱۰ چون همه ما بایه رو وا رو تخت حکم کِردن مسیح حاضر بَشیم، تا هَرک طِبِکِ کارویی که توو بدن خو ایگردن، عوض بَگنت، حالا شوا کار خُب بَشت یا کار بد.

دوستی کِردن با خدا

۱۱ پ به خاطریکه آدونیم تَرس خداوند چن، پی بکیه کانع اَکْنِیم. ولی اُنچه هَسْتِیم پی خدا نَمائِین و امید اُمّهه پی وجدان شما هم نَمائِین بَشت. ۱۲ ما دوباره پهلو شما آ خوُم تعریف ناگْنِیم بلکه بهت فرصت اَییم که به ما افتخار

نور ایتابُندِن تا نور شناختِ جلال خدائو که توو رخسار عیسی مسیح اَدِرخشه، به ما هاده.

گنج توو گدوک

۷ ولی ای گنج توو گدوک مَهه، تا نِشْن هاده که ای گذرت خیلی عظیم مال خدان نه ما. ۸ ما آ هر طره توو مصیبتیم، ولی لُرد نیودیم؛ حیرونیم، ولی نا امید نهیم؛ ۹ اذیت و آزار اِیم ولی ترک نیودیم؛ زمین گفتیم، ولی نابود نیودیم. ۱۰ همیشه مرگ عیسائو توو بدن خو اَکْشِیم، تا زندگی عیسی هم، توو بدنم نَمائِین بُیوت. ۱۱ چون ما که زنده اِیم، همیشه به خاطر عیسی دَسِ مرگ داده اِیم، تا ایطوکا زندگی عیسام توو جسم فانیم نَمائِین بَشت. ۱۲ پ در ما مرگ کار اَکنت، ولی در شما زندگی.

۱۳ توو کتاب زبور نوشته بودن که: «ایمن اُموا، پ گپ اَمَره»، به خاطریکه ما هم همو روح ایمن مَهه، ما هم ایمن مَهه، پ ما آم گپ اَرنیم. ۱۴ به چه که آدونیم خدا که خداوند عیسائو زنده ایکه، به ما هم وا عیسی زنده اَکنت، و به ما با شما به محضر خو آتاره. ۱۵ به چه که همه ای چیز به خاطر شما، تا همطو که به عده بَشته و بَشته ای اُ مردم فیض اَرسه، اُ شکرگزاری که پی جلال خدان هم، بَشته بَشته بَشت.

۱۶ پ دلِسرِد نابیم. با ایکه ظاهرُم لَوَز اِبودن، ولی باطنُم روز به روز تازه یه اِبو. ۱۷ چونکه ای مصیبت کوچک که زود اَگذره، پی ما به جلال ابدی آماده اَکردن که با هِچی کابل مُکایسه نَن. ۱۸ پ ما جَهمِم به چیز پی نَن که دیده اِین بلکه به چیز پی که دیده نابین. به چه که چیز پی که دیده اِین زود گذرن، ولی چیز پی که دیده نابین ابدین.

بِیگین، اُرْمَن مناسب الاین؛ بیگین، اُرور نجات الاین.^۳ ما سنگ سر راه کسی ناکردونیم، تا ایطوکا هیچ ایرادی توو خدمت ما پیدا نیو،^۴ بلکه آهر لحاظ نِشَن آدیم که نوکُرِن خداییم: با پایداری زیاد توو مصیبت، توو سختی، توو بلائو،^۵ توو دار خارِدِنُ، توو زندون گفتُم، توو وختوی که مردم سِرْمُ شارخت، توو زحمت کِشیدنم، توو شُوی بی خُوی، و توو گُشنه ای؛^۶ با پاکی، با شناخت، با صبر، با مهری، با روح قُدوس خدا، با محبت خالص،^۷ با گپ حکیکت، با کُدرت خدا، با اسلحه نُوی صالحی توو دَسِ راست و چپ؛^۸ توو عَزت و ذلت، توو وختوی که بهُمُ تهمت آَرِن و توو وختوی که اُرْمُ تعریف آکِن. طوری باهامُ رفتار آکِن مِثکه حُقه بازیم، ولی هِنوزا آدموی درستیم؛^۹ مِثکه گُمنامیم ولی هِنوزا سرشناسیم؛ مِثکه نَمُردیم، ولی بیگین زنده‌ایم؛ مِثکه مجازات بودیم، ولی هِنوزا کشته نیوَدیم؛^{۱۰} مِثکه غُصه داریم، ولی هِنوزا همیشه دلخاشیم؛ مِثکه فَخیریم، ولی هِنوزا به خیلُ مال دار آکِنیم؛ مِثکه بی چیزیم، ولی هِنوزا صاحب هِمی چیم.

^{۱۱} ای مردم شهر قُرِنئس، ما باهاتُ رُک و راست گپ مُزدن؛ ما سفره دل خو پهلوتُ واز مِثکه.^{۱۲} ما محبت خو آ شما دریغ ناکنیم. بلکه شُماین که مهر خو آ ما دریغ آکِن.^{۱۳} در عوض، شما هم سفره دل خو پهلو ما واز بُکنی، البته مِثه چوگُئم باهاتُ گپ اُرْمَن.

معبد خدای زنده

^{۱۴} با بی ایْمُن زیر به جُغ مری، چون میون صالحی و بدی چه شراکتی هه؟ یا میون نور و تُریکی چه رفاکتی هه؟^{۱۵} میون مسیح و بلیعال که شِیطِن چه توافکی هه؟ یا میون ایْمُندار و

بُکنین، تا بُتونین جواب کسونی هادین که افتخارشُ به ظاهر کُضیه آن، نه به اُ چیزی که توو دِلن.^{۱۳} به چه که اگه عکُلُ خو آ دَس مُدادِن، به خاطر خدان؛ اگه عکلمُ سِرِ جاشن، به خاطر شمان.^{۱۴} چونکه محبت مسیح بر ما حاکمن، چون ای نتیجه ئو مُگفتِن که به نُقَرِی همه مُردن، پ همه مُردن.^{۱۵} مسیح بی همه مُرد تا کسونی که زنده آن دگه نه بی خوش، بلکه به خاطر کسی زندگی بُکنن که به خاطرشُ مُرد و زنده بو.

^{۱۶} پ، ما آ ای به بعد درباره هِیچک با فکر انسانی حکم ناکنیم. با ایکه پِشته درباره مسیح با فکر انسانی حکم مِثکه، ولی الان دگه ایطو نَن.^{۱۷} پ اگه کسی در مسیح بَشت، اُ آدم به مخلوق تازه آن. چیزی کُنه گذشتن؛ بگینی، هِمی چی تازه بودِن! ^{۱۸} ایشُ همه آ خدان، هِمو خدایی که اُ طریق مسیح به ما با خوبی صُل ایدا و خدمت صُل دادن به ما ایسپارد.^{۱۹} یعنی، خدا در مسیح دنیائو وا خوش صُل شُدا و خطائوی آدمُ رو به حسابشُ ایناناها، و پیغمُ صُل به ما ایسپارد.^{۲۰} به هِمی خاطرَم ما سفیروی مسیحیم، طوری که خدا خواسته خو آ طریق ما اگت، ما آ طَزه مسیح آ شما خواهش مِثه که با خدا صُل بُکنین.^{۲۱} خدا به خاطر ما به اُ کسی که گناه ایشناخت، گناه شیکه، تا ما در مسیح توو صالح بودِن خدا همباش بُبیم.

۷ پ ما که وا خدا با همدگه کار آکِنیم، آ شما خواهش آکِنیم موالی فیض خدا، بی فُیده بهتُ داده بودَه بَشت.^۲ چون خدا توو کتاب اِشعیای پیغمُمر اگت:

«توو رْمَن مناسب، دعات قبول اُمکه و توو روز نجات، کمکت اُمکردن.»

تیتوس، بلکه همیطوم و ا دلگرمی که تیتوس آ
شما ایگه. ا آ حسرت شما بی دیدنم، و ماتمت
و غیرتی که به مه تْهه، بهم ایگو، طوری که مه
خیلی پشته دلم خاش بو.

^۸ چون حتی اگه و ا نومه آم غمگینت اُمکه،
ولی پشیمون تْهم - با ایگه یه خو پشیمون
هم بودم. به چه که اگینم ا نومه، غمگینت
ایگه با ایگه فگه یه مدت کم - ^۹ ولی الان
دلخاشم، نه به خاطریکه غمگین بودین، بلکه
وا ای خاطر که غمگین بودنت باعث توبه
کِردنت بو. چونکه غمی که نُکشی خواست
خدا هسته، تا ا طَره ما هیچ ضرری بهت نرسه.
^{۱۰} چون غمی که به خواست خدا بُبوت، ثمری
توبه آن که به نجات آریست و پشیمونی اینین.
ولی غم دنیا، ثمری مرگن. ^{۱۱} به چه که یگینی
ای غمی که خواست خدا هسته چه جدیتی
در شما به ثمر ایوارین، و همیطوم چه شوک و
ذوکی بی نشن دادن پاکی خو، چه خشمی، چه
تِرسی، چه حسرتی، چه غیرتی و چه مجازاتی.
شما آ هر لحاظ ثابت نُکِردن که توو ا کضیه
بی تقصیرین. ^{۱۲} پ با ایگه مه ای نومه تو بهت
اُنوشت، ولی ای نه و خاطر ا کسی که بدی
ایگه و نه و خاطر ا کسی که بهش بدی بو،
بلکه و ای خاطر هسته که توو چه خدا ا
غیرتی که به ما تْهستن به خو تْمائین بُبوت.
^{۱۳} پ، بی همی ما دلگرم بودیم.

جدا ا دلگرمی خو، دیدن شادی تیتوس
پشته هم به ما شاد ایگه، به چه که روح ا به
خاطر همه شما تازه بودن. ^{۱۴} چون مه پهلوی
ا هر چک که بهت افتخار اُمکه، شرمنده
نیبدم. بلکه همطو که هرچه بهت مُگو درست
هسته، همطوم افتخارم پهلوی تیتوس درست در
هَندین. ^{۱۵} هروَه که تیتوس اطاعت همه شماو
و یاد آتاره و ایگه چطو و تِرس و لِرز بی ا قبول

بی ایمن چه شباهتی هه؟ ^{۱۶} میون معبد خدا و
بُت چه سازشی هه؟ به چه که ما معبد خدای
زنده ایم. همطو که خدا ایگو:

«بین اَش جاگیر اُیم

و میونش راه ارم،

و مه خدای اَش اُیم

و اَش کوم مه این.

^{۱۷} پ، خداوند اگت:

آ میون ایش در پی و ازش جدا بی.

و به هیچ چیز نجس دَس مَرنی

اُغایه مه بی شما قبول اکنم.

^{۱۸} مه بپ شما اُیم،

و شما پُشن و دْهئن مه ایین،

خداوند کادر مطلق اگت.»

V ای عزیزن، به خاطریکه ای وعده تُو رو
مُهه، بی به خو ا هر نجاست جسم و
روح پاک بُکنیم و توو تِرس آ خدا، مقدس بودن
تْم و کمال اُنجم هادیم.

خوشالی پولس

^۲ به ما توو دل خو جا هادین. ما به کسی
بدی مُنکِردن، کسی فاسد مُنکِردن، آ کسی
سْواستفاده مُنکِردن. ^۳ ای ناگم تا محکومت
بُکنم. چون پشته بهت اُمگو که ایگک توو دل
ما جا تْهه که حاضریم و شما و هم بِمریم و
با شما و هم زندگی بُکنیم. ^۴ مه بهت خیلی
اطمین اُمهه، بهت خیلی افتخار اکنم، خیلی
دلگرم بودم. توو همه مصیبتُم، شاهن شادیم.
^۵ چون حتی موکی که به منطقه مقدونیه
هَندیم، بدنم ارم و کرار اینتهه، بلکه آ هر طَره
توو مصیبت هَسَتریم، با آدموی بیرون جر و
دعوا، و آ درون تِرس مُهسته. ^۶ ولی خدایی
که بی دلشکسته تُون دلگرم اکنت، و ا هَندین
تیتوس به ما دلگرم ایگه، ^۷ و نه فگه با هَندین

شوگ و ذوک نُهسْتَه، گد مالی که تْهه، بی تْمَن کِرْدَنش هم شوگ و ذوک تَبِشت. ^{۱۲} چونکه اگه شوگ و ذوک بَبِشت، هدیه یه آدم طَبِکِ ا چیزِی که ایشسْتِن، کبول ابو، نه طَبِکِ ا چیزِی که اینبن.

^{۱۳} به چه که منظوَرُم اِی تَن که بکیه بایه راحت بَبِشن و شما زیر بار و فشار، بلکه صَحْبُتُم سر این که اِی کار بایه ا رو انصاف بَبِشت، ^{۱۴} تا دارایی زیادت که الان تْهه، نیاز اَش برطرف بُکنت، تا یه رو هم دارایی زیاد اَش نیاز شماو برطرف بُکنت. اِیطوکا منصفانه ابو. ^{۱۵} همطو که توو تورات نوشته بوَدِن: «ا که زیاد جمع ایکه، هیچی اضاف اِیْنهسْتَه و ا که کم جمع ایکه، هیچی کم اِیْنهسْتَه.»

پولس سفارش تیتوس اَکنت

^{۱۶} ولی خدائو شُکر اَکْنُم که همو غیرتی که مه به شما اَمْهه توو دل تیتوس هم ایناها. ^{۱۷} چونکه ا نه فَگه خواهش مائو کبول ایکه، بلکه خوش و غیرت زیاد، بی هُنْدِن پهلوتُ پا پیش ایناها. ^{۱۸} ما واکل تیتوس به یه کاکائی اَفْرِستیم. ا کاکا توو همه کلیسائو به خاطر خدَمَتش به انجیل یه آدم سرشناسین. ^{۱۹} و نه فَگه اِی، بلکه اِی کاکا اَطَره کلیسائو گزین بوَدِن تا همطو که ما اِی خدمت بی مَنّت اَنجَم اَدیم، همسِنگارُم بَبِشت. اِی خدمت بی جلال خود خداوند و بی نِشَن دادن حُسن نِیْتُمَن. ^{۲۰} ما خیلی واساریم تا درباره اِی هدیه تویی که ا رو دَس و دلبازین و ما اداره اَش اَکْنیم، هیچک ا ما ایراد نَکنت. ^{۲۱} چونکه ما سعی اَکْنیم ا کارِی که نه فَگه توو نظر خداوند، بلکه توو نظر آدم هم حُیْن اَنجَم هادیم.

^{۲۲} واکل ایش به کاکام هم اَفْرِستیم که باو امتحانی مَکِرْدِن و توو خیلی ا کَضیه تُو غیرتش

نُکه، علاکه آش بهتُ بَشْتَه هم ابو. ^{۱۶} آ ایکه بهتُ اطمینن کامل اَمْهه، دلخاشُم.

تشویق به دَس و دلبازی

ا ای کاکائُن، ماوا آ فیضی که خدا به کلیسائوی منطقه مقدونیه عطا اِیْکِرْدِن، واخبرتُ بُکْنیم. ^۲ چون موکی که وا مصیبتوی سختی امتحان شابدَه، شادی قَرائِنش و فقر زیادتُ، باعث دَس و دلبازی گِی بوَدِن. ^۳ به چه که تا اْجایی که شاتونست، مه خوَمَم شاهدُم که آ حَدی که شاتونسته هم بَشْتَه، پا پیش سُنْها، ^۴ و اَزْم خیلی خواهش شَکِه که توو ا کمک شریک بَیْن، توو همو کمکی که به اِیْمُنْدازِن به مسیح ابو. ^۵ اَش نه فَگه اَطو که ما توقع مْهَسْتَه، اَنجَم شُدا، بلکه اَوّل به خوش به خداوند، وَخَف شَکِه، و بعدَم به خواست خدا به خوش وَخَف ما شَکِه. ^۶ به همی خاطر، ما آ تیتوس خواهش مُکِه که همطو که اِی خدمت بی مَنّت شروع اِیْکِرْدَه، حلام میونْتُ تَمَن بُکنت. ^۷ ولی همیطو که توو همه چی سَرِپِن - یعنی توو اِیْمَن، توو گپ زدن، توو شناخت، توو جدیت کامل، و توو محبتُ به ما - پ واسار بَی توو اِی خدمت بی مَنّت هم سر بَشین.

^۸ اِیْی بهتُ مْهه یه حکم ناگَم، بلکه اگَم تا وا غیرت بکیه آدم، خالص بوَدِن محبتُ امتحان بُکْنُم. ^۹ چون آ فیض خداوند ما عیسی مسیح وا خبرین که، با ایکه دارا هَسْتَه، ولی به خاطر شما فَخیر بو تا شما ا طریق فقر ا دارا بَشین. ^{۱۰} درباره اِی کَضیه نظر مه اِیین: خیر شما توو اِیین، شما که پارسال اَوّلین کسونی هَسْتَرین که نه فَگه اِی کار شروع نُکه، بلکه بی اَنجَم اِی کار شوگ و ذوک هم تْهَسْتَه. ^{۱۱} پ حلام اِی کار تَمَن بُکْنین، همطو که بی اَنجَم اِی کار

خدا به آدمی که وا شادی هدیه اَدِت دوست ایشن.^۸ خدا اِتون هر نعمتی بهت قرائن بُکنت تا همیشه توو هیمی چی کفایت کامل تَبِشِت و بی آنجُم هر کار حُب، قرائن تَبِشِت.^۹ همطو که توو کتاب زیور نوشته بودِن:

«وا دَس و دلبازی بَش ایگردِن، به

نیازمندُن ایدانِن،

صالحی اُ تا اید موندگارِن.»

۱۰ خدا که بذَر به برزگر و نُن پی خارِدِن آماده اَکنت، بذَرِت پی کاشت آماده و پَله اَکنت و محصول صالحی شمائو هم زیاد اَکنت.^{۱۱} شما آ هر لحاظ دارا اِیین تا توو همه چی دَس و دل باز بَشین و اِی دَس و دلبازی آ طریق ما به شکرگزاری خدا اَرسه.

۱۲ به چه که آنجُم اِی خدمت، نه تهنا نیازوی ایمندارُن به مسیح رفع اَکنت، بلکه باعث اِبو که عده زیادی خدائو بی و حد و حساب شُکر بُکنن.^{۱۳} زیر امتحان اِی خدمت، مردم به خاطر اطاعت شما، خدائو حمد ثنا اَکِن، همو اطاعتی که آ اعتراف شما به انجیل مسیح آتات، و همیطوم بخاطر اُ دَس و دل بازین که موکع کمک کِردِن به اَش و به همه تَهه.^{۱۴} اَش به خاطر فیض خیلی عظیم خدا که بر شمان، بهت اشتیاق شَهه و وارِت دعا اَکِن.^{۱۵} خدائو شُکر به خاطر اُ هدیه اَش که با هیچ کلمه ای نابو وصفش بُکنی!

دفاع پولس آ خدمتی

۱ • مه، پولس، که طِبکِ گفته بعضیُت، وختی رواروُت آم تِرسکو اُم، ولی وختی که ازت دُورُم پاهار اُمهه، وا افتادگی و آری مسیح، وا اصرار ازت موات،^۲ و التماسُت اَکُنم که وختی پهلوت هُنْدُم مجبور تَبِشُم وا پاهار، توو رو یه عده آدم ووستُم. یه عده که

مُدیْدِن، ولی حالا اِی کاکا به خاطر اُ اطمینُن گِی که به شما ایشه، با غیرت تَه آ همیشه آن.^۳ درباره تیتوس بایه بگم که توو خدمت به شما شریک و همکار مَن؛ و درباره کاکائُمن هم بایه بگم که اَش فرستاده نُون کلیسائو آن، اَش جلال مسیحَن.^۴ پ در حضور کلیسائو محبت خو ثابت بُکی و نِشَن هادِین که افتخاری که ما پهلو اِی اَدُم بهت اَکِنیم حِکِن.

جمع کِردِن هدیه بی مسیحیون اورشلیم

۹ حالا نیازی نین درباره اِی خدمت ایمندارُن به مسیح بهت بنویسُم،^۲ چون آدوَنم که شوک و ذوک تَهه و بی هیمی هم پهلو مردم منطقه مقدونیه بهت افتخار اَکُنم. بهش اُمگفِتِن که شما آ پارسال توو منطقه آخائیه به هدیه دادن آماده هَسَرتِن. غیرت باعِث بودِن که خیلی اُ اَش هم اِی کار بُکنن.^۳ ولی به اِی کاکائُن اَفرِسُتُم تا ثابت تَبِشِت که افتخار ما به شما درباره اِی مسئله الکی نبودِن، تا همطو که به اَش اُمگفِتِن آماده بَشین.^۴ وگرنه، اگه چن نُفر آ مردم مقدونیه واکُم بیان و بُفَهمن که آماده نهین، ما به خاطر اُ اطمینُنی که بهت مُبودِن چگک سرافکنده اِیم. دگه آ ایکه شما خوُت چگک سرافکنده اِین، هیچی ناگم.^۵ پ اُمدی لازِمَن که آ کاکائُن خواهش بُکُنم زودتِه حدُت بیان و هدیه نُوی که وعده نُداده، جلو جلو آماده بُکنن. تا ایطوکا اِی هدیه، هدیه ای تَبِشِت که نه وا زور، بلکه با میل خوُت نُدادِن.

وا شادی هدیه دادن

۶ صحبت سر اِیین: هَرک کم بُکاره، کم هم دِرُو اَکنت، و هَرک پَله بُکاره، پَله پَله هم دِرُو اَکنت.^۷ هَرک بایه همو گد هاده که توو دلش تصمیم ایگفِتِن، نه با بی میلی یا وا زور، چونکه

بَرَنْت، تحمل اَکْنین. ^{۲۱} شرمنده، بایه بگم که ما
 یی ای کار خیلی ضعیف هَسْتَریم!
 ولی اگه یه آدم دگه جرأت اَکْنِت به یه
 مسئله ای افتخار بُکْنِت - بازم مئه یه نادون
 گپ اَرَدَم - مه آم جرأت اَکْنُم که به اُ مسئله
 افتخار بُکْنُم. ^{۲۲} اَشْ عِبرانَین؟ مه هم هَسْتُم!
 اَشْ آ کوم یهوَدَن؟ مه هم هَسْتُم! اَشْ نوکروی
 اِبرایم پیغمبرَن؟ مه هم هَسْتُم! ^{۲۳} اَشْ نوکروی
 مسیخَن؟ مه بهترِشُم! - ها نه مئه گنوُغ گپ
 اَرَنُم - مه آ همه بَشْتِه زحمت اُمکشیدن، بَشْتِه آ
 همه توو زندون گفْتُم، آ همه بَشْتِه دار اُمخوا،
 و چن دُقه تا دَم مرگ رفْتُم. ^{۲۴} پنج مَرْتَبِه آ
 دَس یهوَدِین، آ چهل تا ضربه یکی کِمَتِه شلاق
 اُمخوا. ^{۲۵} سه دُقه وا دارم شَرِه، یه دُقه سنگسار
 بوْدُم، توو سفروپی که آ راه دیریا مَرِه، سه
 دُقه غرابم غَرک بو، یه شُو و روُر توو دیریا
 اُمگذرودن. ^{۲۶} همیشه توو سفر بوْدَم خطر رد
 بوْدن آ روْحَنَه تُو، خطرِ راهرن؛ خطر آ طَرِه
 کوم خو، خطر آ طَرِه غریبه تُون؛ خطر توو
 شهر، خطر توو لَرْدِکی، خطر توو دیریا؛ خطرِ
 کاکائُن دوروغکایی. ^{۲۷} خیلی زحمت و سختی
 اُمکشیدن، خیلی شُوو یی خُووی اُمکشیدن؛
 گَشَنه ای و تَشَنه ای اُمکشیدن، خیلی وخت
 جیره یی خارِدن اُمتهَسْتِه، سرما اُمکشیدن و
 چمه گر اُمته. ^{۲۸} بعلاوه ایش، بارِ نِگرونی
 همه کَلِیسائُن که هر روز رو دوشم سنگینی
 اَکْنِت. ^{۲۹} کم تی تَن که ضعیف تَبَشْت و مه وا
 خاطری ضعیف تَبَشْتُم؟ کم تی تَن که آ راه بدر
 تَبَشْت و مه توو آتشی نسوزم؟
^{۳۰} اگه بایه افتخار بُکْنُم به چیزیی افتخار
 اَکْنُم که ضعف مه تُو نِشْن اَدِت. ^{۳۱} خدا، تَبْ
 خداوند عیسی، همو که تا ابد متبارکن، آدونه
 که مه دورو ناگم. ^{۳۲} توو دمشق، قَرْمنداری
 که آ طَرِه حارِث پادشاه گزین بوْدِه، توو شهر

غارنگر چپوِش اُمکه. ^۹ وختی پهلو شما هَسْتَریم
 و محتاج هَسْتَریم، سربار کسی نیوْدُم، چونکه
 کاکائُن که اَمَنتکه مقدونیه هُنْدِن نیازوی مه
 تُو برطرف شُکِه. پَ مه اَمَنخواست و اَمناوا
 آم به هیچ وجه سربارَت بَشْم. ^{۱۰} به حکیکت
 مسیح که در مَن گسَم، که ایی افتخار مه توو
 مَنتکه تُوی آخائیه آ بین نارت. ^{۱۱} به چه؟
 به خاطریکه دوستِی اُمی؟ خدا آدونت که
 دوستِی اُمه!

^{۱۲} مه به اُ کاری که اَنجُم آدام ادامه آدَم
 تا فرصتِ آ فرصت طلبِ یِگَرَم، آ اُ آدمویی
 که شاوا توو اُ خدمتی که بهش افتخار اَکْنِن
 به خوش با ما یکی بُکْنِن. ^{۱۳} چونکه ایطو آدَم،
 حوارین دوروغکایی و کارگروی فریبکارَن که به
 خوش حواریوی مسیح جا اَرَنِن. ^{۱۴} و جای
 تعجب اینین، چون حتی شیطان به خوش به
 فرشته نور جا اَرَنِت؛ ^{۱۵} پَ تعجبی هم اینین
 که اگه نوکَرش هم به خوش نوکروی صالحی
 جا یَزَن. آخر عاکِبِت اَشْ آ رو اعمالشَن.

پولس زجر اَکِشه

^{۱۶} دوباره اگم: کسی یی مه نادون فرض نَکْن.
 ولی حتی اگه ایی کار اَکْنین یی مه مئه یه آدم
 نادون قبول بُکْنی، تا مه هم یه خو افتخار
 بُکْنُم. ^{۱۷} وختی ایطو با اطمینان آ افتخار خو
 اگم، گپونی که اَرَنُم، مئه گپونی که اَلو خداوند
 در آتات تَن، بلکه مئه گپونین که اَلو یه
 آدم نادون در آتات. ^{۱۸} به خاطریکه خیلی با
 فکر انسانی افتخار اَکْنِن، مه هم افتخار اَکْنُم.
^{۱۹} تَکه خوتِ خیلی با حکمتین! به هِمی آم وا
 روی خاش یی نادون تحمل اَکْنین، ^{۲۰} به چه
 که اگه کسی به شما عُلَم خو بُکْن، یا دار و
 ندارتِ بالا بَکِشه، یا ازت سؤاستفاده بُکْن، یا
 به خوش بالاته آ شما بُدْنِت یا توو روت چَک

۱۱ نادون بودُم! شما به مه مجبور نُکِه. به چه که شما بایه آمه تعریف تُکرده. چون با ایکه هیچُم، ولی آ ایی 'خوارین گپ' ابدآ کمته نُهم. ۱۲ نِشَنه نُوی به خواری واکِی، وایه صبر تُم و کمال، میون شما تَمائین بو، با نِشَنه نُو و معجزه نُو و کاروی عجیب. ۱۳ نوو چه چیزی بهتُ کمته آ کلیسا نُوی دگه لطف بو، جُل ایکه مه خومَم سربارتُ نِهستُم؟ به خاطر ایی بدی که در خک شما اُمکه به مه بُبخشین!

۱۴ الان آماده آم که بی دُقه سوّم حدتُ بیام. سربارتُ نابُم، چونکه پی مال و منالتُ نُهم، بلکه پی خوَتُ آم. چون ایی وظیفه چوکُ نن که به مُم و بپ خو مال جمع بُکین، بلکه مُم و بِن که به چوکُ خو مال جمع اکین. ۱۵ مه وا دلخاشی زیاد در راه جُنتُ خرج اکُنم و جُنم آم خرجتُ اکُنم. اگه مه به شما بِشَته دوست اُمهسِتَن، شما بایه به مه کمته دوست تَبشِت؟ ۱۶ ولی حتی اگه کبول بُکین که مه خوم سربارتُ نبودُم، لا بُد اَکین یه آدم حُقه بازی هسِتُم و با کلک ازتُ سود اُمرد! ۱۷ مگه آ طریق هیچتا آ کسونی که پهلوتُ اُمفرستا آ شما سؤاستفاده اُمکه؟ ۱۸ مه آ تیتوس خواهش اُمکه که پهلوتُ بیاد و کاکامُ هم واکِی اُمفرستا. مگه تیتوس آ شما سؤاستفاده ایکه؟ مگه ما با یه روح کار مُنِکِه؟ مگه ما یه راه نُو پیش مُنکِه؟

۱۹ ایی همه وَن، که گمون اَکِردین پهلو شما آ خوُمُ دفاع اَکِردیم؟ ما در محضر خدا، مئه کسونی گپ اَزَدیم که در مسیخن. و ای عزیزن، هر کاری که اکُنیم بی بنا کِردن شمان. ۲۰ چون تِرس اُمهسِتَن که شاید وختی حدتُ آتام بگینُم شما اُطو که دَلَم شَواستَه نهین، و شما هم بگینین مه اُطو که دَلتُ شَواستَه نُهم. تِرس اُمهسِتَن که شاید میون شما

دمشقُ پاسبُنوی ایناها تا اُمبِگِرَن. ۳۳ ولی بی مه توو گیفیری شُناها و آ یه پنجره‌ای که توو دیوال دور شهر هسَته، زیر شُفرِستا و ایطوکا آ دِسی در رفتُم.

رؤیائوی پولس و خار جسم اُ

۱۲ مه بایه افتخار بُکُنم؛ با ایکه ایی افتخار هیچ سودی ایی ولی مه ادامه آدم و آ رؤیائو و وحی نُوی خداوند گپ اَزَنم. ۲ یه آدمی اَشناسُم که در مسیجن، که چهارده سال کُبل به اَسْمَن سوّم بُرده بو. حالا در بدن یا بیرون آ بدن، مه نادونُم، خدا آدونه. ۳ آدونُم که ایی آدم به بهشت بُرده بو - حالا در بدن یا بیرون آ بدن، مه نادونُم، خدا آدونه - ۴ اُ یه چیز پی شِشَنَت، که نابو در موردش پیگی، چیز پی که آدمی نبایه وا زَین بیاره. ۵ مه به ایطو آدمی افتخار اکُنم. ولی به خوم، افتخار ناکُنم جُل ضِعفُم. ۶ حتی اگه بُخوام افتخار بُکُنم نادون نُهم، چون آ حکیکت گپ اَزَنم. ولی مه اُمنّاوا افتخار بُکُنم. تا کسی فکر نَکن که به چیزی بِشَته آ اُنچه که در مه اَکینه یا آ مه اَشَنوه، هسِتُم.

۷ پ بی ایکه مه به خاطر بزرگی بی حد و اندازه ایی وحی مغرور تَبشُم، یه خاری توو جسمُم بهم داده بودن، یه کاصِد اَطَرَه شَیطَن، تا آزارُم هادَه و نواله تا مغرور بَشُم. ۸ درباره ایی سه دُقه به خداوند التماس اُمکه که ایی آ مه بَگنت، ۹ ولی اُ به مه ایگو: «فیض مه به تو کفایت اکنت، به چه که گُدرت مه توو ضِعف کامل اِبو.» پ با خوشالی بِشَته به ضِعفُ خو اَبالُم تا گُدرت مسیح روم بُمونت. ۱۰ پ به خاطر مسیح راضیُم به ضِعفُ، توهینُ، سختی، اذیت و آزار و بلا نُو. به چه که وختی ضعیفُم، اُغایه آن که کوییم.

بَشین! ^۶ امیدوارم بَفهمین که ما توو ای امتحان مردود نیودیم. ^۷ ولی دعای ما به درگاه خدا ایین که اشتباهی نَکنین؛ نه به ایی خاطر که معلوم بَشت ما آ ایی امتحان سربلند در هُندیم، بلکه تا شما چیزی که درستی اَنجُم هادین، حتی اگه وا نظر بیاد که ما مردود بودیم. ^۸ چون ناتونیم هیچ کاری به ضدّ حکیکت اَنجُم هادیم، بلکه هرچه اکنیم فکه بی حکیکتن. ^۹ ما دلخاشیم وختی که ما ضعیف بَشیم و شما کوی، دعای ما ایین که شما دوباره جُن بگیرین. ^{۱۰} به همی خاطر، ایی چیز در حالی که ازت دورم آنویسم تا وختی پهلوت هُندم، مجبور نَبشم شدیداً اقتدار خو به کار بگیرم، ا اقتداری که خداوند به مه ایدان تا بنا بکنم نکه خراب بکنم.

پاین

^{۱۱} در آخر، ای کاکائُن، شاد بَشین؛ هدفْت ایی بَشت که دوباره جُن بگیرین؛ به همدگه دلگرم بکنین؛ با همدگه هم فکر بُبین؛ توو ضل و سلامتی زندگی بُکنین، که خدای محبت و ضل و سلامتی با شما ایوت. ^{۱۲} به همدگه با بوسه مقدس سلام بُکنین. ^{۱۳} همه ایمندارن به مسیح، به شما سلام آرسوندن.

^{۱۴} فیض خداوند عیسی مسیح، محبت خدا و رفاکت روح قدوس خدا با همه شما بَشت.

جر و دعوا، دیدن کوری، جَهل، خودخواهی، تهمت، سُخن کِردن، غرور و بی نظمی بَشت. ^{۱۱} ترس اُمهستین که وختی حدت اَتام، خدای مه یه بار دگه به مه پهلو شما افتاده بکنن و مه به خاطر خیلی آ اُشوی که پَستِه گناه سُکِردن و آ ناپایی، بی عفتی و هوس بازی خو توبه سُنکِردن، مجبور بَشم ماتم بگیرم.

هشاروی آخر

۱۳ ایی سۆمین بارن که وا دیدنت اهُندم. «هر گپی بایه با شهادت دو یا سه تا شاهد ثابت بَشت.» ^۲ مه دَفه دۆم که بی دیدنت اُجا حاضرئرم، به کسوئی که پَستِه گناه سُکِه، و به همه گسوی دگه هشار اُمدا و همیطوم الان با ایکه اُجا نهم هشار اَدَم که اگه دوباره بیام، آ تنبیه کِردنش ناگذرم. ^۳ چونکه شما دُمبال یه دلیلین که مسیح آ طریق مه گپ آزنت. ا در مقابل شما ضعیف نین، بلکه میون شما کیوپین. ^۴ به چه که به اُتوو ضعف به صلیب ایشیکشی، ولی وا کُدرت خدا زندگی اگنت. به خاطریکه ما هم در ا ضعیفیم، ولی در مقابل شما ما هم با ا طریق کُدرت خدا زندگی اکنیم.

^۵ به خوْت امتحان بُکنی تا یگینی توو ایمن هَسَستین یا نه. به خوْت بسنجین. مگه درباره خوْت ایی تشخیص نادین که عیسی مسیح در شمان؟ مگه ایکه واکعاً توو ایی امتحان مردود